

Sygn. akt II Ca 366/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Grażyna Kobus

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Małgorzata Mróz

Protokolant: Bogusława Mierzwa

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko (...) **SA w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 23 lutego 2015 r., sygn. akt I C 1485/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższa zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 8.650 zł. do 9.300 (dziewięć tysięcy trzysta) zł. z ustawowymi odsetkami od 28 maja 2014r. (pkt I) oraz zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 223,15 zł. kosztów procesu (pkt I II);

II. oddala dalej idącą apelację powódki;

III. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 968 zł. tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 366/15 (transkrypcja wygłoszonego uzasadnienia)

Początek tekstu

[Przewodniczący 00:00:00.264]

(...) Wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 roku w Świdnicy na rozprawie sprawy z powództwa A. P. przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę na skutek apelacji obu stron od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23 lutego 2015 roku, sygnatura akt I C 1485/14, w punkcie pierwszym zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższa zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 8.650 złotych do 9.300 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 28 maja

2014 roku (punkt pierwszy) oraz zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki 223,15 złotego kosztów procesu (punkt trzeci), punkt drugi wyroku oddala dalej idącą apelację powódki, punkt trzeci zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 968 złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Będzie wygłoszone uzasadnienie w sprawie II Ca 366/15.

[Sędzia sprawozdawca 00:01:09.961]

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację stron oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego i zważył, co następuje: Apelacja strony pozwanej podlegała uwzględnieniu w całości, a powódki w części. Odnośnie apelacji pozwanej za uzasadniony należy uznać jej zarzut dotyczący uwzględnienia żądania powódki, które zostało poparte wyłącznie opinią prywatną, i na której to tylko podstawie Sąd I instancji, jak podnosi skarżąca, uwzględnił, co do wysokości żądanie poszkodowanej w zakresie odszkodowania za wartość auta w całości. Zupełnie błędne, gdyż oczywiście sprzeczne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym jest, więc stanowisko Sądu Rejonowego, że pozwana powołując się jedynie na dołączenie przez powódkę dokumentu prywatnego nie złożyła żadnych wniosków dowodowych, które zmierzałyby do obalenia wskazywanej przez powódkę wartości szkody. Nie sposób, bowiem odmówić racji skarżącej, że już w odpowiedzi na pozew wniosła ona o przeprowadzenie dowodów z zawartej w aktach likwidacji szkody wyceny pojazdu w systemie eksperckim sporządzonego przez (...) we W., i że tym samym poparła ona swoje twierdzenia dokumentem sporządzonym w oparciu o wiedzę specjalistyczną, ale będącym również dokumentem prywatnym. Trafnie, trafne, zatem jest stanowisko pozwanej, że dokument prywatny w postaci wyceny rzeczoznawcy przedłożony przez powódkę nie miał wyższej mocy dowodowej aniżeli dokument złożony przez pozwaną. Tym samym ciężar dowodów w tym zakresie wobec skutecznego zakwestionowania przez pozwaną twierdzeń powódki tylko popartych wiedzą fachową, ale pozostających nieudowodnionymi nadal spoczywał na poszkodowanej. Nie mogło budzić wątpliwości, że rozstrzygnięcie sporu stron w tej kwestii wymagało jednak wiadomości specjalnych, co dostrzegła pierwotnie zresztą również działająca przez pełnomocnika powódka, która zgłaszając wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego następnie ten wniosek cofnęła. Tak, więc wobec niewykazania przez poszkodowaną swoich twierdzeń, co, do wysokości szkody jej żądanie w tym zakresie nie mogło podlegać uwzględnieniu w całości. Skoro zaś pozwana na etapie apelacji w istocie uznała zasadność żądania powódki w tym zakresie do kwoty 7.300 złotych zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego tylko ponad tą sumę, to też ta kwota mogła podlegać zasądzeniu na rzecz poszkodowanej, jako odpowiednik wartości uszkodzonego samochodu. Za uzasadniony należy też uznać zarzut apelacji pozwanej, co, do naruszenia artykułu 321 paragraf 1 k.p.c. w zakresie orzeczenia o odsetkach skoro nie budzi wątpliwości, że powódka żądała zasądzenia w niniejszej sprawie odsetek od 28 maja 2014 roku, a zatem bezpodstawnie zostały one zasądzone od 24 maja 2014 roku. Za częściowo natomiast uzasadnioną należało uznać apelację powódki. Nie znajduje, bowiem jakichkolwiek uzasadnionych podstaw pogląd Sądu Rejonowego, że pomiędzy najmem przez powódkę pojazdu zastępczego, a skutkami kolizji drogowej nie ma związku przyczynowego, skoro najem ten ustał jak uznał Sąd na skutek działań powódki (zakup innego auta), a nie strony pozwanej. Sąd Okręgowy podziela zaś utrwalony już pogląd orzecznictwa i Sądu Najwyższego i Sądów Powszechnych, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia o odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tak zwana szkoda całkowita, zobacz między innymi Uchwałę Sądu Najwyższego z 22 listopada 2013 roku III CZP 76/13 oraz Uchwałę Sądu Najwyższego z 17 listopada 2011 roku III CZP 5/11). Skoro powódka, co wynika z jej zeznań używała samochodu celem dojazdu do pracy, to niewątpliwie wynajęcie pojazdu zastępczego było w jej przypadku celowe, gdy natomiast strona pozwana poinformowała małżonka skarżącej o szkodzie całkowitej i braku celowości naprawy pojazdu pismem datowanym na 20 kwietnia 2012 roku, to mając to na uwadze ekonomicznie uzasadnionym kosztem ponoszonym jednocześnie w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu był okres około dwóch miesięcy. Przez ten, to, bowiem właśnie okres powódka nie dysponując odszkodowaniem, którego ubezpieczyciel wcześniej odmówił wypłaty przy założeniu, że nie miała ona również własnych środków na zakup auta mogła ona zarówno przeprowadzić transakcję zakupu innego auta

uzyskując przy tym również potrzebną na ten cel pożyczkę, czy kredyt, przy czym korzystając z owego kredytowania zakupu powódka oczywiście poniosłaby koszty takiej operacji, jednak biorąc po uwagę, że cena kupowanego auta odpowiadałaby cenie samochodu uszkodzonego koszty tego kredytu (zważywszy również na to, że skarżąca nabyła kolejne auto po około roku od zdarzenia, co w zasadzie winno odpowiadać okresowi kredytowania) na pewno nie przewyższyłyby poniesionych przez nią kosztów najmu auta zastępczego od osoby fizycznej przez okres owych dwóch miesięcy, a które to wynosiły, czego strona pozwana nie kwestionowała po 1.000 złotych za miesiąc. Za zupełnie ekonomicznie nieuzasadnione, a zatem sprzeczne z powyższymi kryteriami należało, więc uznać z powyższych przyczyn kontynuowanie przez skarżącą najmu pojazdu przez okres aż dwunastu miesięcy, co wiązało się z wysokim kosztem takiego przedsięwzięcia wynoszącym 12.000 złotych. Z drugiej strony za nie mające uzasadnionych postaw należało w omawianej kwestii też uznać stanowisko pozwanej, gdyż w okolicznościach niniejszej sprawy okresem uzasadnionym do nabycia przez powódkę kolejnego samochodu był okres jak już wskazano około dwóch miesięcy, a zatem od początku maja do końca czerwca 2012 roku. Z tych też przyczyn należne powódce odszkodowanie z tytułu wydatków na najem pojazdu zastępczego zamyka się kwotą 2.000 złotych, a łączna suma odszkodowania wynosi 9.300 złotych i do takiej też kwoty podwyższona została należność zasądzona od pozwanej na rzecz powódki. Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 386 paragraf 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, o kosztach procesu orzekając na podstawie artykułu 100 zdanie pierwsze i rozkładając je stosunkowo (przy przyjęciu, że powódka wygrała sprawę w 45 procentach, a jej łączne koszty wyniosły 3.450 złotych, a pozwana w 55 procentach przy poniesionych przez nią kosztach w kwocie 2.417 złotych) dalej idąca apelacja na podstawie artykułu 385 k.p.c. podlegała oddaleniu. O kosztach postępowania apelacyjnego odnośnie apelacji pozwanej, której to apelacja podlegała uwzględnieniu w całości orzeczono na podstawie artykułu 98 paragraf 1 i 3 w związku z artykułem 99 i artykułem 391 paragraf 1 k.p.c. przyjmując, że koszty pozwanej wyniosły łącznie 248 złotych, co do kosztów apelacji powódki orzeczono na podstawie powołanego artykułu 100 zdanie pierwsze w związku z artykułem 391 paragraf 1 k.p.c. rozkładając je stosunkowo przyjmując, że powódka wygrała sprawę w 16 procentach, a pozwana w 84 i przy kosztach powódki wynoszących łącznie 1.800 złotych, a kosztach pozwanej 1.200 złotych, łącznie należne pozwanej koszty w związku z wniesieniem obu apelacji wyniosły 968 złotych (248 złotych plus 720 złotych). Dziękuję.

[koniec części 00:08:16.684]